

[Dohrmann]

Såvel i offentligheden som her i salen i dag er udtrykket »feje skidtet ind under gulvtæppet« blevet brugt flere gange. Jeg kan godt sige, at det absolut er min opfattelse, at alle de, der stemmer for den sidst fremsatte dagsorden, er med til at feje skidtet ind under gulvtæppet. Det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Det er nemlig noget forfærdeligt vrøvl, hr. Lenger kom med for et øjeblik siden, hvor han talte om pøbeljustits. Hvad er det da for en anbefaling at give rigsretten? Det må da være særdeles utilfredsstillende, også for de seks ministre, der er tale om, at man blot skubber det ind i udvalget for forretningsordenen, hvor partikolleger, et stort flertal oven i købet, sandsynligvis vil finde frem til enten det ene eller det andet. For det første vil der nu gå temmelig lang tid, og for det andet vil man finde frem til et eller andet blødt og vejt, som hverken siger det ene eller det andet. Det er i allerhøjeste grad utilfredsstillende for de seks implicerede, der her er tale om. Det må så absolut også være i deres interesse, hvis det drejer sig om, at de ikke kan tiltales for noget, at de så får deres sag vurderet ved en rigsret. Vi har modtaget en redegørelse udarbejdet af landsdommer Niels Larsen. Jeg går ud fra, at alle ordførere, at alle, der udtaler sig i denne sag, i det mindste har forsøgt at læse denne redegørelse. Hvis de har gjort det, vil jeg godt stille spørgsmålet: mener man da virkelig, at den redegørelse, der foreligger her, ikke er anledning nok til, at forholdene bliver nærmere undersøgt, også uden at noget som helst folketingsudvalg begynder at sylte sagen og trække den i langdrag? For det er jo i virkeligheden det, der er tale om. Jeg sagde det i mit første indlæg, og jeg vil godt gentage det. Hvis et flertal i folketinget med denne dagsorden beslutter at sylte sagen, beslutter, at forhenværende ministre skal have en anden behandling i retssystemet end almindelige mennesker, er den handling langt mere afskyelig end det, de 6 ministre har begået.

Bernhard Baunsgaard (RV):

En beretning på 2.000 sider er naturligvis vanskelig at komme igennem. Man kan vel tilgive, at der er nogle, der ikke kan holde sammen på sagerne. Men når fremskridtspartiets ordfører, hr. Dohrmann, spørger, om folketinget virkelig mener, at redegørelsen

ikke giver anledning til, at man vil undersøge noget, er svaret klart: jo, det er netop det, den gør, men den giver ikke baggrund for, at folketinget på dette grundlag kan rejse en anklage, der kan føre til rigsretssag, og det er netop forskellen.

Der er foreslået en dagsorden. Den opfylder ikke fuldt ud de ønsker, vi har. Af de tidligere ordførere var fru Ebba Strange inde på spørgsmålet om en parlamentarisk kommission. Det er nok det, der kommer det hovedønske, vi har om et særligt udvalg til at vurdere hele situationen, nærmest. Jeg ville ønske, at det var det, vi skulle tage stilling til, men dagsordenen indeholder så meget, at vi kan stemme for den. Jeg vil gerne føje til, at forudsætningen for, at vi kan stemme for den, er – vist henviser man til arbejdsministerens og justitsministerens afgivne redegørelser – at man også kan inddrage andet materiale og stille spørgsmål uden for disse redegørelser. Jeg nævnte i mit første indlæg, at der var områder, som Niels Larsen ikke var kommet ind på. Jeg kan nævne forrentningen af de penge, der var flyttet fra konto 1 til konto 2 eller 3, og bankernes ansvar. Men under den forudsætning, at der ikke er lagt grænser for, hvad forretningsordensudvalget kan vurdere og foretage indstilling på grundlag af, vil vi stemme for dagsordenen.

Formanden:

Må jeg godt bede om noget mere ro i salen, ikke mindst til højre.

Duetoft (CD):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet i anden omgang, men hr. Dohrmanns udtalelser kalder mig herop. Jeg kan forstå, at fremskridtspartiet åbenbart nu ønsker et hoved på et fad. Jeg kan forstå, at fremskridtspartiet nu ønsker den politiske klapjagt, som vi andre ikke ønsker. Det er altså det, der er tilfældet, og det har hr. Dohrmann klart afsløret.

Det, der er forskellen på rigsretssagen og det, vi er ved at beslutte, er, at det også er fremadrettet. Dette er ikke kun et spørgsmål om at jage rundt med nogle mennesker, som man synes skal kræves til ansvar. Det forslag, der er fremsat om motiveret dagsorden, indbefatter også, at man skal beskæftige sig med fremtiden. Det er jo noget mere vigtigt,